

Amit egy festőfejedelem életmódjáról tudhatunk

Munkácsy Mihály párizsi palotája és mindkét műterme zsúfolva volt a társadalmi rétegszintet jelző presztízstárgyakkal, gyönyörű textilekkel, finom szőnyegekkel, németalföldi festményekről ismert csillárokkal, különleges vonalú székekkel és a pihenés célját szolgáló kényelmi bútorok sokaságával. Az enteriőrökben alkalmazott textileket változatos anyaghasználat jellemezte: selymet, bársonyt, brokátot lehetett látni, amelyeket sodrott zsinórok és szövött paszományok egészítettek ki, kifinomult megoldások sorát vonultatva fel. A festő a műtermében nem rendezte a bútorokat stílusok szerinti blokkokba, ahogyan tette azt felesége – a kor szokását követve – a palota szalonjaiban.

A funkció és a dekorativitás terén Munkácsy olyan megoldást igyekezett keresni, amelyben a kettő összehangolhatónak tűnt. A műtermek elsődleges funkciója természetesen az ott végzett alkotómunkához való optimális lehetőségek megteremtése volt, megfelelő látási, illetve fényviszonyok biztosítása mellett. Munkácsy jó néhány festményének bemutatóját műtermében tartották, így annak berendezése is meg kellett feleljen a reprezentáció céljának. A festő leveleiből azonban tudjuk, hogy amikor egyedül volt párizsi palotájukban, egész napkitartóan dolgozott, a műteremben költötte el szerény reggelijét vagy ebédjét.

Gyarmati Gabriella
művészettörténész